

καὶ ὁ καπιτάνος διὰ τινος μεσίτου νὰ ἐμφρανοθῆ εἰς τὸν Καδῆν διὰ νὰ κάμῃ τὸ Ἰταάξι (ὑποταγὴν) καὶ νὰ λάβῃ τὸν Μουρασελέ, ἀπόφασιν ἢ συναίνεσιν τῆς καπετανίας· ὁ καπιτάνος ἂν εἶχε τινα τῶν ἰσχυρῶν ὀθωμανῶν προστάτην, καὶ τῷ ἠγγυᾶτο περι τῆς ἀσφαλείας του, μετέβαινε, συνηθέστερον ὅμως ἐστελλέ τινα τῶν ἀξιωματικῶν ἢ συγγενῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν Μουσελίμην ἢ Καδῆν μετὰ τινων ἀπλυστάτων δώρων, ἐλάφων, δορκάδων κτλ. πρῶσιαιζόμενον δὲ εἰς τὸν μεκχεμέν ὑπεδέχοντο οἱ πρόκριτοι ὀθωμανοὶ εὐνοϊκῶς, ὡς καὶ οἱ προεστῶτες τῆς ἐπαρχίας οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἐκολάκεον αὐτὸν λέγοντες μασαλά, καπετάν, σὶνμπιζίμισιν (εἰσθε ἡμέτερος) τὸν συνεβούλευον δὲ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ φέρηται φρονίμως, φυλάττων τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τῶν κακοποιῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ὑπέσχετο τὰ πάντα, καὶ οὕτω τῷ ἐνεχειρίζετο ὁ παρὰ τοῦ Κριτοῦ Μουρασελέ, ὀνομάζων αὐτὸν Παντοῦρην (φύλακα) τῆς ἐπαρχίας, ἢ δὲ ἐπωνυμία κλέπτῆς ἀφηρεῖτο, ἀποδιδομένης τῆς τοῦ καπιτάνου. Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐγένετο καὶ ἄλλη τις ἀπόφασις τῆς ἐπαρχίας, παρόντων τοῦ Μουσελίμη καὶ τοῦ Καδῆ, ἣτις ὥριζε τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἔπρεπε νὰ ἔχη ὁ καπιτάνος καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν διένεμον εἰς τὰ χωρῖα τῆς ἐπαρχίας, ὁ δὲ καπιτάνος περιοδεύων εἰς τὴν μεταβατικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, εἰσέπραττε τὰ τῆς μισθοδοσίας χρήματα.

Ὁ καπιτάνιος λοιπὸν λαμβάνων τὸν Μουρασελέν ἐξήρχετο φανερὰ εἰς τὴν ὡς εἰρητικὴν ὑπηρεσίαν, πάντοτε ὅμως προφυλακτιζόμενος ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν καὶ δολοφονίαν τῶν ὀθωμανῶν ἢ ἀπὸ τινος αἰφνιδίαν κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν τούτων, διότι ἡ ὀθωμανικὴ ἐξουσία ἐκτὸς τούτου τοῦ Ἑλληνος στρατιωτικοῦ διοικητοῦ εἶχε καὶ ἄλλους τινὰς ὀθωμανοὺς σωματάρχας διωρισμένους εἰς τὴν μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, καὶ τοὺς μὲν περιφερομένους εἰς τὰ ὄρεινά χωρῖα μετὰ πεζικοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ὠνόμαζε Δερβέν Ἀγᾶν, τοὺς δὲ εἰς τὰ πεδινὰ χωρῖα